

Bezpečnost vždy na prvním místě

Ze všech stran se nyní ozývají požadavky na vyšší bezpečnost silničního provozu, letecké dopravy, přepravy zboží a rovněž stavebních prací. Není proto divu, že téma bezpečnost ve stavebnictví a zejména stavenišť bude jedním z hlavních témat blízkého se ročníku Stavebních veletrhů Brno, který se uskuteční v dubnu letošního roku v Brně.

Na zabezpečení staveniště je možné se podívat několika pohledy. Prvním je zabezpečení proti „okolnímu“ světu, tzn. řádné označení staveniště, jeho oplocení a zabezpečení proti vstupu nepovolaných osob. Staveniště však zároveň musí být řádně označeno i s ohledem na dělníky, kteří se po něm pohybují. To se týká zejména výkopů a různých prohlubní, jejichž případné nedostatečné označení může vést minimálně k úrazu.

Zásady stanovují normy

Při zabezpečování staveniště je nejjednodušší vycházet z příslušných norem, které stanovují např. to, že staveniště v zastavěném území nebo stavební pracoviště ve výrobních prostorách musí být oploceno do výšky nejmeně 1,80 m, vstupy do těchto vymezených

území musí být uzamykatelné a musí být uzamčeny v době, kdy se na stavbě nepracuje. Ohrazuje se např. staveniště liniových staveb (dálnice, železnice), a to vždy patřičným způsobem. Staveniště mimo zastavěné území, kam není veřejný přístup, není nutné zajišťovat ohrazením, oplocením či zábranou, stačí okolí upozornit na případná nebezpečí plynoucí ze stavby.

Proti lapkům kamerami

Z druhého pohledu jde o zabezpečení staveniště nejen proti vstupu nepovolaných osob, ale zejména proti těm, kdo na staveniště přicházejí s cílem něco odcizit. Vzhledem k charakteru a zejména hmotnosti stavebních strojů je to možná k nevíře, nicméně každou chvíli nastane situace, kdy se ze staveniště ztratí bagr či jeřáb. V tomto případě výrazně pomůže např. kamerový dohled s možností přístupu prostřednictvím mobilního telefonu a internetu. „Moderní technika dnes dokáže významně zjednodušit život všem stavebním firmám. Díky kamerám a zabezpečovacím systémům umístěným na staveništi má firma možnost velmi dobře je zabezpečit proti vstupu nepovolaných osob a zároveň může ušetřit spoustu času věnovaného fyzickým návštěv-

vám staveniště,“ říká David Capoušek, ředitel společnosti NetRex, která se zabývá kamerovými zabezpečovacími systémy. Podle jeho slov se v mnoha případech stačí podívat na staveniště na dálku a nezbytná opatření vyřídit mobilním telefonem.

Elektronika zabezpečí vše

K zabezpečení staveniště zejména proti zlodějům lze využít množství různých zabezpečovacích prvků – od již zmíněných kamer až po nejrůznější druhy alarmů. Stavební firmy také často volí možnost spolupracovat s určitou bezpečnostní službou – jejím pultem centrální ochrany. Podle Davida Capouška patří k stále častějším způsobům zabezpečení staveniště kombinace zabezpečovacího a kamerového systému s dálkovým přístupem, přičemž celá soustava je volitelně připojena právě na pult centrální ochrany. Zabezpečení staveniště se liší podle druhu stavby a podle stupně její rozestavěnosti. Jiný způsob může investor zvolit pro zabezpečení objektu v okamžiku realizace hrubé stavby a jiný při dokončování vnitřních prostor. Podle způsobu a rozsahu zabezpečení objektu se liší i jeho cena.

☒

Novela energetického zákona může být pro větrné elektrárny likvidační

František Šustr, předseda České společnosti pro větrnou energii

Návrh novely energetického zákona může mít pro větrné elektrárny v ČR neblahé důsledky. Nové pravidlo „tří průměrů“ o vzdálenosti větrníků od elektrického vedení by zneemožnilo realizovat až přibližně polovinu plánovaných projektů. Česká republika by se tak opět vzdálila splnění závazku do roku 2010 vyrábět z obnovitelných zdrojů 8 % hrubé spotřeby elektřiny.

Drobná pasáž novely energetického zákona, který je nyní v meziresortním připomínkovacím řízení, může českou větrnou energii velmi nepříznivě ovlivnit. Zákon totiž chce nově stanovit minimální vzdálenost větrných elektráren od veškerých elektrických vedení (včetně vedení nn) na úroveň trojnásobku průměru rotoru; to u standardní 2MW elektrárny představuje zhruba 300 m.

„Pokud by novela začala platit, zastavila by odhadem polovinu projektů výstavby větrných elektráren. Ty jsou totiž v projektech logicky umísťovány k vedení co nejbližší a ne vždy dovolují další omezující podmínky přesun stroje na jiné místo,“ řekl František Šustr, předseda České společnosti pro větrnou energii. Nejčastějším problémem, zvláště ve více zasítovaných oblastech, by bylo najít místo, které je větrné, ve vzdálenosti více než 300 m od drátů a zároveň dostatečně daleko od okraje obce (pro dodržení limitů hluku).

„Pravidlo ‚trojnásobku rotoru‘ přitom nemá žádné technické či bezpečnostní opodstatnění. Bezpečný koridor kolem vedení je výrazně kratší a je respektován již nyní,“ dodal František Šustr. Argumentace o zajištění bezpečnosti vedení neobstojí. Pro všechny ostatní stav-

by (včetně výškových) platí stávající ochranné pásmo okolo vedení; např. pro vedení 400 kV je to 20 m. Mimo jiné jsou větrné elektrárny projektovány na větší zatížení a odolají horším větrným podmínkám a turbulencím než elektrická vedení a jiné stavby.

Již v současnosti musí větrná energetika v ČR splňovat množství náročných požadavků. Kromě nalezení oblastí s dostatečným větrným prouděním jde zejména o skloubení s ochranou krajiny, získání souhlasu obcí či nutnost naplnit přísná pravidla pro získání EIA. Zavedení další podmínky, která navíc nemá logické opodstatnění, by reálně ohrozilo rozvoj větrné energetiky v České republice jako celku. V souvislosti s tím by Česká republika mohla mít problémy se splněním svého závazku k EU.

☒